

ПУТНИК

Један човек, који је притом био Слободни зидар, кренуо је својим аутомобилом на важан пословни састанак у други град. После неколико сати вожње, надамак града у коме је требало да се одржи састанак, његов аутомобил је изненада стао. У питању је био озбиљнији квар. Власник куће у чијој се близини аутомобил зауставио, изашао је из свог дворишта. Када су се двојица људи руковали, препознали су се као Масони. Путник је био забринут јер се време његовог састанка приближавало, али је његов нови познаник и Брат рекао: „Немој да бринеш, Брате, ево ти кључеви мог аутомобила. Иди на састанак, а у међувремену ћу ја звати свог пријатеља аутомеханичара. Он ће доћи да види шта је са твојим колима.“

Неколико сати касније путник се вратио са састанка, али аутомобил још није био поправљен. Домаћин му је рекао: „Један део на колима мора да се замени. Наручили смо га, и стићи ће тек касно вечерас. Мој пријатељ ће га заменити сутра ујутро. У међувремену, позивам те да будеш мој гост.“ Тако је и било. Домаћинова жена је припремила дивну вечеру, а вече су провели уз добро вино, у пријатном разговору о профаним и масонским темама. Када се ујутро пробудио, његов аутомобил је већ био поправљен и спреман за пут.

Пре него што је сео у кола, окренуо се према свом домаћину и рекао: „Хвала ти, Брате, на свему, никада ти ово нећу заборавити. Ипак, морам да те питам једну ствар: да ли си све ово урадио за мене зато што сам Масон?“

„Не“, одговорио је домаћин: „Урадио сам то зато што сам ја Масон.“

Брат Грегори Кенсбрук